

**XV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO
A HUDEBNÍHO DIVADLA**

**DIVADELNÍ
TŘEBÍČ 2006**

17. - 21. května 2006

Nově otevřené divadlo Pasáž v Třebíči
- Foto František Jůza -

**XV. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÉHO
ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA
*FEMAD Poděbrady – Divadelní Třebíč***

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 2006

17. – 21. května 2006

Z pověření a za finančního příspěvní Ministerstva kultury České republiky pořádá:

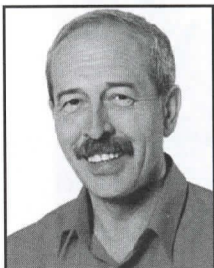
Národní informační a poradenské středisko pro kulturu –
útvár ARTAMA Praha
ve spolupráci s Městem Třebíč

Spolupřadatel:

Svaz českých divadelních ochotníků se sídlem v Praze

Hlavní organizátor:

Kulturní, vzdělávací a informační zařízení Třebíč

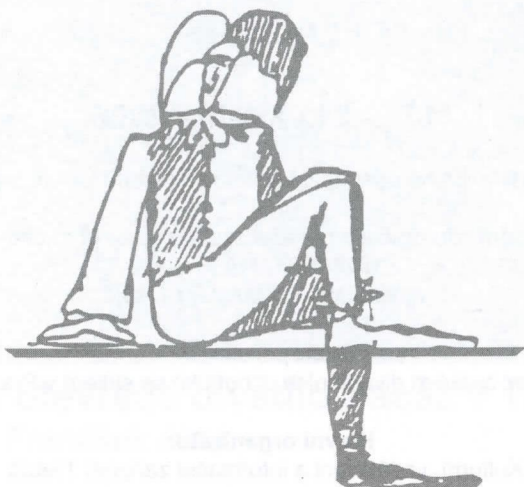
Vážení a milí přátelé amatérského divadla,

v několika předchozích ročnících Divadelní Třebíče jsem vždy při slavnostním zakončení festivalu ukazoval zájemcům – a bylo jich hodně – jak pokračují práce na výstavbě velkého sálu našeho nového divadla. A pokaždé jsem při té improvizované exkurzi vyslovil přání, aby se následující ročník přehlídky již mohl konat i v jeho moderních, pohodlných, technicky skvěle vybavených a hlavně krásných prostorách.

V letošním roce se slibované stalo skutečností a v našem novém divadle Pasáž budou kromě tradičního zakončení poprvé realizována i soutěžní přehlídková představení. Jsem tomu opravdu rád. Věřím, že zkvalitněním a rozšířením festivalového zázemí dojde ke zvýšení celkové úrovně festivalu a zároveň k dalšímu navýšení jeho návštěvnosti.

Přeji Vám všem, aby Vám pobyt v našem městě splnil všechna očekávání a abyste se k nám vždy rádi vraceli.

Miloš Mašek
starosta města Třebíče

SLOŽENÍ ODBORNÉ POROTY

Předseda poroty

Prof. PhDr. Jan Císař CSc.

divadelní vědec a vedoucí katedry teorie a kritiky na pražské DAMU

Členové poroty

Mgr. Alena Exnarová

ředitelka Muzea loutkářských kultur v Chrudimi

Rudolf Felzmann

režisér

MgA. Petr Michálek

ředitel Městského divadla Děčín

Mgr. Pavel Purkrábek

scénograf

Mgr. Milan Schejbal

umělecký šéf a režisér Divadla ABC v Praze, pedagog pražské DAMU

PhDr. Milan Strotzer

odborný pracovník NIPOS-ARTAMA a šéfredaktor Amatérské scény

MgA. Jan Šotkovský

dramaturg

Tajemnice poroty

Simona Bezoušková

odborná pracovnice pro amatérské divadlo NIPOS-ARTAMA Praha

Program Divadelní Třebíče 2006

• Středa 17. 5. 2006

10.00 hod. Národní dům	DS MěKS Červený Kostelec Carlo Goldoni: Lhář
13.30 hod. Divadlo Pasáž	SemTamFór Slavičín Na motivy anglických autorů: Krysy
15.30 hod.	Slavnostní zahájení Divadelní Třebíče a přivítání hostů a poroty v Malovaném domě
16.30 hod.	Rozborový seminář
20.00 hod. Národní dům	Divadlo Luna Stochov Rudolf Krupička: Velký styl
23.00 hod.	Rozborový seminář

Čtvrtek 18. 5. 2006

10.00 hod. Národní dům	OS Malá scéna Zlín Martin Sherman: Když tančila...
14.00 hod.	Rozborový seminář
15.00 hod. Národní dům	Divadlo TotO Praha Nikolaj Vasilievič Gogol, Hana Jůzlová: Vij
18.30 hod.	Rozborový seminář
20.00 hod. Divadlo pasáž	Studio Divadla Dagmar a Pedagogické školy Karlovy Vary N. Tichonov, M. Šolochov, L.N.Tolstoj: Koně
22.00 hod.	Rozborový seminář

Pátek 19. 5. 2006

10.00 hod. Národní dům	DS (a)MAŤÁK Pardubice Igor Bauersima: Norway.today
13.00 hod.	Rozborový seminář

14.30 hod.
Národní dům

Černí šviháci Kostelec nad Orlicí
Josef Tejkl: Bílí andělé pijí tesavelu

18.30 hod.

Rozborový seminář

20.00 hod.
Národní dům

Divadelní studio mladých při Divadle Šumperk
Yasmina Reza: Obraz

22.30 hod.

Rozborový seminář

Sobota 20. 5. 2006

10.00 hod. Divadlo Pasáž	DS Haná Vyškov Vladimír Nabokov: Lolita
13.30 hod.	Rozborový seminář
14.30 hod. Národní dům	Rádobydivadlo Klapý Ladislav Valeš na motivy hry B. Frela Tanec na konci léta: Hřbitůvek v Ballybeg
18.30 hod.	Rozborový seminář
20.00 hod. Národní dům	DS Tyl Rakovník Zdeněk Jirotka, Adam Doležal: Saturnin
22.30 hod.	Rozborový seminář

Neděle 21. 5. 2006

10.00 hod. Národní dům	Veselé skoky: Na hlavu! Host přehlídky
12.30 hod.	Slavnostní zakončení Divadelní Třebíče a celé Národní přehlídky amatérského činoherního divadla FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč s předáním ocenění a vyhlášením výsledků, včetně návrhů pro Jiráskův Hronov 2006
13.45 hod.	Závěrečné setkání účastníků přehlídky

**Všechny rozborové semináře proběhnou v malém sále
Národního domu v Třebíči**

PARTNEŘI PROJEKTU DIVADELNÍ TŘEBÍČ

Kraj Vysočina

**ČESKOMORAVSKÝ
BETON**
HEIDELBERGCEMENT Group

Havlíčkovo řeznictví a uzenářství

Karlovo nám. 14, Třebíč

Divadelní soubor MěKS Červený Kostelec

Carlo Goldoni LHÁŘ

Režie:

Hudbu k této hře složil:

Scénu navrhl:

Scénu provedl a hudbu reprodukuje:

Kostýmy pracně ušily:

Masky:

Text sleduje a přitom napovídá:

Inspice:

Jiří Kubina

Oldřich Zelený

Ladislav Jančík

kolektiv techniky Divadla J. K. Tyla

Marcela a Ola Labíkovy

Miroslav Čermák

Jarča Kejzlarová

Marcela Nejmanová

Osoby a obsazení

Lelio, zvaný Lhář

Arlechino, jeho sluha

Pantalone, kupec benátský

Doktor Belanzoni, lékař benátský

Rosaura a Beatrice, jeho dcery

Colombina, jejich komorná

Florindo, lékařský učeň

Brighela, jeho důvěrník

Ottavio, kavalír Padovský

Cleonice, dáma z Říma

poslíček s krajkami

listonoš s dopisy

zpěvák se sonetem

Víťa Polák

Pavel Labík

Vlastimil Klepáček

Václav Koreček

Lenka Semeráková

Jana Semeráková

Marie Chaloupková

Honza Dyntera

Honza Brož

David Labík

Naďa Eflerová

Tomáš Rosa

Mirek Krám

Petr Máslo

Středa 17. května 2006 v 10 hod.

Délka představení: 90 min. bez přestávky

Slovo o souboru

Divadelní činnost v Červeném Kostelci se traduje již od roku 1809, kdy si kostelečtí divadelníci zbudovali v hostinci pana Hůlka (dnes hotel Černý kůň) svoje jeviště. Hrál se nepravidelně až do roku 1831. Požár v tomto roce, při kterém vyhořelo takřka celé město, zavinil, že práce divadelníků ustala až do roku 1835. V tomto roce pokrokový kaplan páter Ehl opět divadlo oživil. Hrál se ve vejsadní hospodě „U třech tatramů“ na náměstí. V roce 1864 byl založen „Spolek divadelních ochotníků v městysi Kostelci“ a v roce 1865 pod tímto názvem úředně schválen. Dne 25. října 1925 byla

dokončena stavba nového divadla (dnes Divadlo J.K. Tyla) a konalo se slavnostní otevření Jiráskovou „Lucernou“. V roce 1946 dochází ke sjednocení Spolku divadelních ochotníků, dramatického odboru Sokola, Lidové scény a dramatického odboru církve československé. První hra, kterou se tento soubor představil, byla Kornejčukova „Zkáza eskardy“. Dne 1. ledna 1964 bylo ustaveno jednotné kulturní zařízení - dnešní Městské kulturní středisko, pod kterým je ochotnický spolek sjednocen. V současné době nastuduje ochotnický spolek jednu až dvě premiéry ročně, v režii Marcely Kollertové, Jiřího Kubiny a Jana Brože, Pavla Labíka a Vlastimila Klepáčka.

Jednou z nejúspěšnějších inscenací bylo nastudování hry A. Nikolaje „Tamboři aneb Tři na lavičce“ v režii Jiřího Kubiny, se kterou se soubor úspěšně prezentoval na 49. Jiráskově Hronově v roce 1979. Dalším úspěchem byla inscenace hry Jiřího Šotoly „Bitva u Kresčaku“ v režii Emilie Dwynterové, která se také probojovala na 56. Jiráskův Hronov v roce 1986.

V roce 2005 si soubor připomenul hned dvě významná výročí. Divadelní budova, kterou si soubor postavil, oslavila 80. výročí od otevření a soubor dokonce 140 let od založení spolku Divadelních ochotníků.

Slovo o hře a autorovi

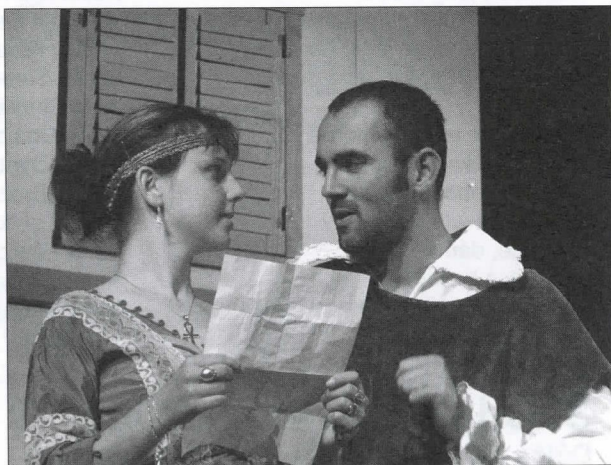
Nenapravitelný lhář Lelio přijíždí se svým sluhou do rodných Benátek. Než se však vůbec dostane do domu svého otce, jeho prolhanost mu notně zkomplikuje život. Děj nás zavede do karnevalových Benátek, kde krása i kýč jsou nerozlučně propojeny a umění a zábava se proměňuje v příjemnou hřejivou atmosféru.

Carlo Goldoni (1707 - 1793)

Italský dramatik, zakladatel italské národní veselohry. Studoval práva, v roce 1732 začal

pracovat jako právník v Benátkách. Od roku 1747 byl profesionálním dramaturgem benátských divadelních společností, kde začal provádět své reformy. Způsobil tím „divadelní válku“. Zřejmě i proto odešel po roce 1762 do Paříže, kde pracoval pro Comédie Italienne – skupinu italských herců komedie dell'arte. V Paříži také zemřel – slepý a v bídě, když penze, kterou mu slíbil revoluční konvent, přišla pozdě.

Zasloužil se o reformu tehdejší populární komedie dell'arte v osvícenském duchu. Postupně upouštěl od tradičních masek a začínal psát texty i pro vedlejší role. Uvedením realistických postav na scénu vytvářel komedie s výstižnými charakteristikami soudobé měšťanské společnosti a šlechtických typů, v nichž hlavní postava byla nositelkou

děje i myšlenkového obsahu. Jeho hry řešily při zachování hravého komediálního stylu vážné problémy společnosti.

Goldoniho dílo je rozsáhlé: kromě 57 scénářů pro komedii dell'arte, 5 tragédií, 16 tragikomedii a množství libret pro hudební divadlo obsahuje 157 komedií, které jsou jeho jádrem a největším odkazem.

Komedii dell'arte oslavil Goldoni ještě ve Sluhovi dvou pánů. Ale zároveň tu byly zřetelné už jisté posuny: posílil se dialog, pevný děj, svobodná improvizovaná hra herců dostala podstatně menší prostor. Zápletky byla už prostředkem k rychlému a přesnému průřezu společností. Popraskem v Chiozze (u nás se překládá jako Poprask na laguně), úsměvné komedii o konfliktech, jež v malém městečku vyvolávají ženy čekající na muže, kteří na moři loví ryby, prohloubil Goldoni sociální rovinu textu.

Ačkoliv původně začal reformovat komedii dell'arte, vytvořil nakonec jedinečnou podobu „goldoniovské komedie“, která se stala trvalou součástí světového dramatu i repertoáru činoherních divadel.

SemTamFór Slavičín

Na motivy anglických autorů KRYSY

Režie a dramaturgie
Scéna

Dalibor Balák
Dalibor Balák

Osoby a obsazení

Sandra Grayová
David Forrester
Alec Hanury
Jennifer Briceová

Veronika Luková
Jan Julínek
Pavel Studeník
Petra Semerádová

Středa 17. května 2006 ve 13.30 hod.

Délka představení 45 min.

Slovo o souboru

Divadelní soubor SemTamFór byl založen roku 2002 ve Slavičíně. Skládá se převážně z mladých lidí a zaměřuje se na komediální tvorbu. Během svého krátkého působení vystoupil s několika inscenacemi a nespočtem krátkých klubových pořadů. Z počátku se soubor věnoval autorskému divadlu. Mimo nastudování dvou autorských her vytvářel soubor pravidelné večerní hodinové zábavné pořady v příjemném prostředí a postupně se věnoval taky organizování, pořádání a spoluúčasti na jiných kulturních akcích ve Slavičíně - jako jsou krajská postupová přehlídka Valašské křoví, pohádkový les, hostování divadelních souborů, aj. Převážnou část souboru tvoří středoškoláci ve věku 14-18 let. Po dvou dalších - interpretačních - komediích nastudoval soubor i první inscenaci z jiného soudku. Stala se jí detektivní hra Krysy. Snaha o rozšíření kulturního dění ve Slavičíně byla přijata nejen ze strany města, ale jak se později ukázalo, i ze strany obyvatel. Průměrná návštěvnost hostujících představení ve Slavičíně bývá okolo 100 diváků, což je výrazný nárůst za poslední tři roky (dříve 20-30). V průběhu přehlídky Valašské

křoví překročila celková účast 2000 diváků na 11 představeních. V současné době se připravuje rekonstrukce Sokolovny – kulturního zařízení ve Slavičíně - to by mělo přinést i větší možnosti pořádání kulturních akcí. Snahou souboru je nejenom rozšiřovat kulturní dění ve Slavičíně, ale rozšiřovat i své vlastní znalosti z divadelního oboru.

Slovo o hře

Hra Krysy se snaží poukázat na proměny lidí, odhalení jejich tajemství a tváře v krizové situaci, jakou může být například vražda. Přestože je hra dějově zasazena do 60. let, její obsah má i v dnešní době svou aktuálnost.

Ve snaze nabídnout divákům něco jiného než byly předchozí hry na velkém jevišti, zasadil režisér děj této inscenace do komornějšího prostředí a tudíž i pro menší počet diváků, kteří jsou v bezprostřední blízkosti herců. Volbě tohoto prostředí napomohlo, že celý děj se odehrává v jednom bytě, jehož majitelé jsou na dovolené...

Divadlo LUNA Stochov

Rudolf Krupička VELKÝ STYL

(maloměstská satira)

Režie	Jaroslav Kodeš
Scéna	Vít Štěpán
Kostýmy	Kateřina Baranowska
Realizace scény	Jan Křivánek a spol.
Realizace kostýmů	Šárka Vyskočilová
Zvuk	Tomáš Baroch
Světla	Karel Černý

Osoby a obsazení

Dr. Milan Benda, starosta	Milan Pokorný
Ing. Luboš Volánek, náměstek	Luboš Fleischmann
Dr. Petr Sekavec, tajemník	Petr Bláha Nejedlý
Giovanna Bambutti, majitelka veřejných domů	
Léja	Marie Benešová
Bice	Jitka Křivánková
Nasťá, její společnice	Daniela Šteruská
Krajíček, radniční sluha	Michaela Böhmová
Bubačka, uklízečka	Radek Doubrava
Podnikatel	Šárka Vyskočilová
Občanka	Jan Křivánek
Občan	Nataša Gáčová
	Pavel Tajčovský

Středa 17. května 2006 ve 20 hod.

Délka představení 145 min. včetně přestávky

Slovo o souboru

- 1994 – vznik občanského sdružení
1995 – S.I. Witkiewitz: Blázen a jeptiška (režie Luboš Fleischmann)
1996 – L. Fleischmann volně podle Franze Kafky: On a oni aneb Může to potkat i vás... (režie Luboš Fleischmann)
1997 – J. Prévert: Roura k rouře pasuje aneb Vzorně svorná rodina (režie Luboš Fleischmann)
1999 – J.A. Pitínský: Pokojíček (režie Luboš Fleischmann)

2000 – H. Pinter: Jakoby na Aljašce (režie Luboš Fleischmann)

2000 – A. Goldflam: Horror (režie Luboš Fleischmann)

2002 – M. Litošová: Tři králové aneb Cesta do Betléma (režie Milan Pokorný a Šárka Vyskočilová)

2003 – J.M. Synge: Hrdina západu (režie Kateřina Baranowska)

2003 – L. Fleischmann volně podle F. Kafky: Proměna (režie Luboš Fleischmann)

2005 – R. Krupička: Velký styl (režie Jaroslav Kodeš)

Slovo o hře

Hra Velký styl (dříve psáno Velký stil) byla napsána v roce 1915. Poprvé byla uvedena v Městském divadle Na Vinohradech 22.8.1918, podruhé v roce 1924 v divadle KOMEDIE (šéfem Ferenc Futurista). Pohostinskou režii měl Jan Bor. Možná se hoře pousmějeme nad naitou této hry, ale její dobové ostří a karikatura tehdejších maloměstských poměrů určitě neztratila nic ze své aktuálnosti. A to je této hře už devadesát let.

Slovo o autorovi

Rudolf Krupička (1879 – 1951) – rodák ze Starkoče u Čáslavi. Žil v Kutné Hoře, kde spravoval rodinné jmění. Podle svědectví jeho současníků byl nejvěrnějším žákem Viktora Dyka a členem úzkého kroužku A. Procházky z někdejší Moderní revue. Celý život žil mimo Prahu. Knižně debutoval až skoro ve čtyřiceti letech právě maloměstskou satirickou komedií Velký styl.

Další hry: Vršovci – romantická tragédie z českých dějin (uvedena na Národním divadle). Nový majestát – politická komedie ze současnosti (cenzurou zakázaná). Na život a na smrt – vzpomínkové pásmo na Karla Havlíčka Borovského.

OS Malá scéna Zlín

Martin Sherman KDYŽ TANČILA....

(When she danced)

Překlad	Alice Nellis
Režie	Petr Nýdrle
Hudba	F. Chopin, M. Nyman
Scéna a kostýmy	Kosmopolitní kolektiv
Zvuk a světla	Vladimír Komora

Osoby a obsazení

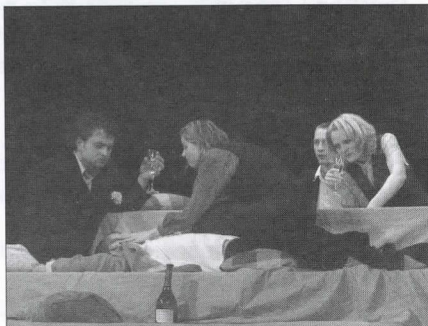
Isadora Duncan	Irena Garlíková
Sergej Jesenin	Marcel Kotík
Belzer	Renata Švrčková
Alexandros	Tomáš Čermák
Mary Desti	Blanka Kovandová
Jeanne	Michaela Holíková
Luciano	Petr Nýdrle
Christine	Lucie Burianová

Čtvrtek 18. května 2006 v 10 hod.

Délka představení 75 min. bez přestávky

Slovo o souboru

Divadelní soubor Malá scéna vznikl v roce 1969 při literárně-dramatickém oboru na tehdejší Lidové škole umění ve Zlíně. Prvních dvacet let činnosti souboru je spjato se jmény manželů Navrátilových. Tito Malou scénu založili a otevřeli jí cestu na nejrůznější festivaly a také do světa. Žáci školy nezůstávali členy jen jednu sezónu, a tak se utvořil soubor, který mnohdy fungoval na úrovni profesionálního divadla. Třetí desetiletí souboru znamenalo nástup nových mladých režisérů, tím se také změnil rukopis uváděných inscenací. V roce 2004 se soubor Malá scéna osamostatnil od ZUŠ Zlín a stal se Občanským sdružením Malá scéna

Zlín. Pravidlem však stále zůstává hrát pro mladého a také nejmenšího diváka. K rozhodnutí založit soubor nový, s vlastní právní subjektivitou, nás vedla myšlenka nejen v této tradici pokračovat a navázat na ni, ale především zkusit něco nového, něco, co zlinský divák může přivítat.

Myslíme, že se nám to povedlo, protože druhá sezóna divadla Malá scéna Zlín byla více než úspěšná. Všechny čtyři premiéry sezóny 2004/2005 mají na svém kontě několik ocenění z mnoha festivalů. Ale největším úspěchem pro nás zůstávají spokojení a usměvaví diváci. Věříme, že i sezóna 2005/2006 bude neméně zajímavá. A to i přes rozsáhlou rekonstrukci naší domovské scény a pobytu v náhradním prostoru, jevišti ZŠ Dřevnická na Bartošově čtvrti.

Po říjnové premiéře velmi úspěšné pohádky U nás v Nesvárově aneb Kdo přemůže draka v režii Jany Pluhařové jsme 10. února 2006 uvedli premiéru inscenace Když tančila... v režii kmenového režiséra Petra Nýdrleho.

Pro jarní měsíce roku 2006 (2. května 2006) chystáme premiéru radikální černé komedie Lidumor aneb Má játra beze smyslu v režii Jana Leflíka, který v loňské sezóně připravil inscenaci Pelikáni v pustině.

Renata Švrčková

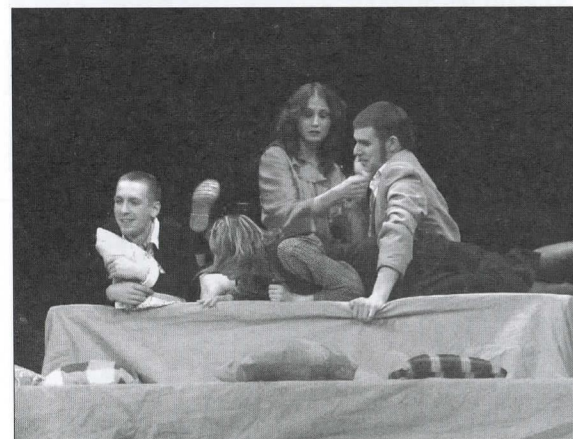
Slovo o hře

„...Já jsem ten, kterého každý imituje, ale nikdo nechápe...“

Biografická hra Když tančila... zobrazuje s humorem, nostalgií i jemným patosem epizodu z konce života slavné tanečnice Isadory Duncanové. Zastihuje ji v Paříži, v domě na Rue de la Pompe, který sdílí se svým mladým milencem, ruským básníkem Sergejem Jeseninem. Duncanová čeká na inspiraci i na peníze, které by měly zajistit

další existenci nejen jí a jejímu bouřliváckému milenci, ale také jejím žačkám v otevřené moskevské a v zamýšlené neapolské škole. Pomůže jí Ital Luciano Zavani, kvůli jehož návštěvě je ochotna prodat i stůl, aby měla na ucházející večeři?

V podmanivé hře současného amerického dramatika ze života legendární tanečnice Isadory Duncanové a básníka Sergeje Jesenina uslyšíte v novém překladu kromě češtiny také francouzštinu, ruštinu, řečtinu, italštinu a švédštinu.

Divadlo TotO Praha

Nikolaj Vasiljevič Gogol VIJ

Dramatizace
Režie
Hudba
Scéna a kostýmy
Osvětlení
Zvuk

Hana Jůzlová
Hana Jůzlová a TotO
Filip Pýcha - *autor písní*
TotO
Martin Hrubý
Jan Koubek, Martin Hrubý

Osoby a obsazení

Vypravěč

Choma
Filosof
Rétor
Hostinská
Dlouhán, Setník
Čarodějnice
Mužik ze statku
Žena ze statku

alt. Václav Bejtler
alt. Vojtěch Hruška
František „Fanda“ Vacek
Filip Pýcha
Ondra Fuchs
Tereška Viktorová
Jan „Hans“ Koubek
Kateřina Crhová
Luboš Tanzmann
Jana Jůzlová

Čtvrtek 18. května 2006 v 15 hod.
Délka představení 90 min.

Slovo o souboru

Jsme ochotnické divadlo z Prahy, které funguje od roku 1999. V roce 2000 jsme uvedli představení *Historky z Oděsy* na motivy povídek Izáka Bábel z cyklů Oděské povídky a *Historie mého holubníku*, a to několikrát v P-klubu Trojická v Praze, který nám byl v té době domovskou scénou.

V sezóně 2001/2002 jsme uvedli hru *Murphy*

na motivy románu Samuela Becketta „Murphy“, se kterou jsme se zúčastnili také Poemfestu v Desné v rámci Dne poezie a festivalu Mezi ploty v Praze – Bohnicích. V sezóně 2003 jsme nastudovali divadelní hru *Vij* na motivy novely N.V. Gogola „Vij“, kterou jsme mimo jiné uvedli na přehlídce Štrůdl v Mníšku pod Brdy v roce 2004. V roce 2004 jsme nastudovali hru *Utrpení knížete Sternenhocha* podle stejnojmenného romaneta od Ladislava Klímy. V současné době hrajeme obnovenou inscenaci hry *Vij*, kterou jsme mimo jiné uvedli i na festivalu Karlínské jeviště. Porota doporučila představení pro účast na vyšších oblastních přehlídkách a ocenila práci režijní i dramatizační.

Slovo o hře

Komukoliv z nás se může stát, že se zničehonic octne uprostřed temné noci s čarodějnicí na hřbetě. Ale nikdo si nemůže být jist tím, jestli ta čarodějnice není jeho vlastní černé svědomí, jeho vlastní strach. Zkrátka jestli tou čarodějnicí není on sám. O tom, ale zdaleka nejen o tom, je hra divadla TotO podle novely N.V. Gogola „VIJ“.

Tento příběh je situován do prostředí ukrajinského venkova na přelomu 18. a 19. století. Spolu s hlavním hrdinou Chomou Brutem, studentem kyjevského semináře, poznáváme reálie tehdejšího venkova, jako je statek, hospoda, kostel. Hrdina našeho příběhu bohoslovec Choma Brut je nucen s kamarády přenocovat u čarodějnice. Čarodějnice chce Chomu zabít, ale on ji přemůže. Jako trest za její zabití je donucen sloužit tři mše nad jejím tělem.

Divadlo Studia Dagmar a Pedagogické školy Karlovy Vary

KONĚ

(scénická koláž příběhů koní ze světa literárního i ze skutečného světa kolem nás)

Dramaturgická spolupráce Anna Franková
Scénář a režie Hana Franková
Choreografie Jan Hnilička

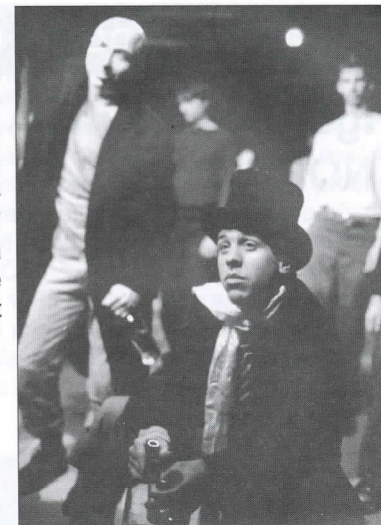
Osoby a obsazení:

ČERT:	Voják	Nad'a Pajanková
	Vachmistr	Lenka Andělová
	Generál	Magdaléna Hniličková
	Čert	Jan Hnilička
	Velitel	Kateřina Panochová
	Turek	Vladimir Benderski
HŘÍBĚ:	Kobyla	Lenka Andělová
	Kobylka	Míša Puchálková
	Trofim	Matěj Anděl
	Velitel	Jan Hnilička
	Kozák	Michal Kocmich
CHOLSTOMĚŘ:	Cholstoměr	Jan Hnilička
	Kost'a	František Hnilička
	Taras	Michal Kocmich
	Generál	Vladimir Benderski
	Podkoní	Jindřich Morávek
	Miláček	Zbyněk Pechr
	Vjazopurycha	Lucie Lísková/Ivana Sedláčková
	Serpuchovský	Matěj Anděl
	Feofan	Zbyněk Pechr
	Majitel	Vladimir Benderski
	Labuť	Michal Kocmich
	Baba	Kateřina Panochová/Alena Skuhrovcová
	Mathieu	Natálie Pelcová
	Hlasatel	František Hnilička
	Dáma	Irena Pajanková
	Pánové	Jindřich Morávek a Michal Kocmich

Čtvrtek 18. května 2006 ve 20 hod.
Délka představení 50 min.

Slovo o souboru

Studio Divadla Dagmar, které je složené převážně ze studentů karlovarských středních škol, pracuje od roku 2001. Jeho první inscenací byl Ptačí sněm, následoval Útěk do Egypta přes Království české (2002), scénická koláž Král William, drama synů a dcer (2003). V roce 2004 následovaly Pašije a Prevértova Roura k rouře pasuje. Poslední premiérou je scénická koláž příběhů koní ze světa literárního i z reálného světa kolem nás, Koně (2005). Představení vzniklo též z potřeby vyjádřit nesouhlas s mezinárodními transporty koní.

Slovo o hře

Představení vzniklo

- na motivy povídek:

Nikolaj Tichonov
(1896 - 1979) - Čert
překlad Jaroslav Šanda

Michail Šolochov (1905 - 1984) - Hříbě
překlad Jarmila Fromková

Lev Nikolajevič Tolstoj (1828 - 1910) - Cholstoměr
překlad Ruda Havránek

- z úryvků básní:

Jeghiš Čarenc (1897 - 1937)
překlad Oldřich Vyhliďal

Konstantin Balmont (1867 - 1942)
překlad Hana Vrbová

Divadelní spolek (a)MAŤÁK Pardubice

Igor Bauersima NORWAY.TODAY

Režie	Kirsten Fasan
Výprava	Miroslav Bažant
Kostýmy	Kristýna Hypšová
Návrh propagačních materiálů	Jakub Růžička, Libor Hypš
Autor zvukové nahrávky	Martin Kučera

Osoby a obsazení

Julie	Kristýna Hypšová
August	Miroslav Bažant

Pátek 19. května 2006 v 10 hod.

Délka představení 75 min.

Slovo o souboru

Divadelní spolek (a)MAŤÁK vznikl v roce 2000 v Pardubicích. V té době nebylo ve městě jediné neprofesionální divadlo. Přesto nebylo získání herců složité, protože před rokem 1989 působilo ve městě jedenáct divadelních souborů.

(a)MAŤÁK působící v malém divadle EXIL na sebe upozornil už v prvním roce. Postupně se stal nejaktivnějším amatérským souborem celé republiky, protože za šest a půl roku své činnosti přivedl na divadelní prkna v premiérách 48 her uvedených v téměř tisícovce představení. Dramaturgický záběr divadla je velmi široký a zasahuje všechny věkové divácké skupiny. Pro nejmenší diváky byly připraveny pohádky - Pohádka o líných strašidelech, Hrátky s čertem, O kocourovi, který nadával..., teenagerovské publikum oslovily hry Chytání v žitě, Blues cynické holky, Už dávno nejsem dítě... Divadlo (a)MAŤÁK má na repertoáru komedie -Boeing-Boeing aneb Létající snoubenky, Natěrač, Někdo zvoní..., klasický žánr zastupují hry Jak je důležité mít Filipa, Kdo se bojí Virginie Woolfové, Rozmarné léto..., obrovské množství příznivců si našla i díla nové divadelní vlny - Vagina Monology, Loučení se svobodou, Shopping and Fucking, Norway.Today...

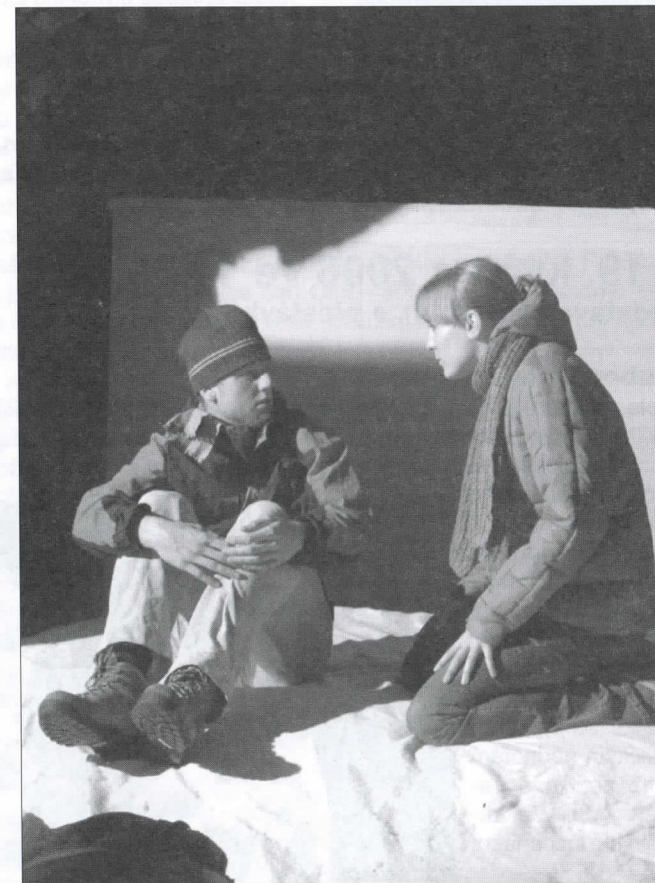
V současné době působí v divadle osm režisérů, kteří mají k dispozici 65tičlenný herecký soubor. V každé sezóně odehraje soubor více než 180 představení.

Slovo o hře

V únoru roku 2000 vzrušila veřejnost zpráva z tisku. Dva mladí lidé, třiatdvacetiletý Nor a sedmnáctiletá Rakušanka, kteří se poznali v internetovém chatroomu

pro lidi se sebevražednými sklony, spáchali sebevraždu skokem ze 600 metrů vysokého útesu Prekestolen nad norským Lysefjordem. Tato událost inspirovala švýcarského dramatika českého původu Igora Bauersimu k napsání hry „Norway.today“, která byla uvedena v listopadu téhož roku. Opřít se mohl o několik známých faktů. Například se ví, že na inkriminované místo přijeli odpoledne a skočili za svítání následujícího dne. Jak prožili svou poslední noc zůstává tajemstvím. Autor se tak snaží rekonstruovat poslední hodiny této mladé dvojice. O čem si asi tak mohli povídat dva lidé, kteří se předtím v životě neviděli a teď je čeká společná smrt? Třeba jeden ve druhém najdou přítele, který naslouchá, zažijí dosud nejintenzivnější pocit štěstí, ale bude to stačit?

Igor Bauersima se narodil matce Rusce a otci Čechovi v roce 1964 v Praze. V roce 1968 emigroval s rodiči do Švýcarska, kde v roce 1990 získal diplom architekta, stal se majitelem úspěšného studia, ale zároveň i přední postavou místní nezávislé umělecké scény. Působil jako hudebník, režisér i dramatik. Všemi hrami Igora Bauersimy se táhne jako červená nit otázka týkající se smyslu reality a opravdovosti našich činů a emocí.

ČERNÍ ŠVIHÁCI Kostelec nad Orlicí

Josef Tejkl BÍLÍ ANDĚLÉ PIJÍ TESAVELU

abeceda venkovského kopáče:

„Únava a bdění vybělilo mužům tváře a oči se jim propadly do černých otvorů.“

Karel Poláček

Režie	Josef Tejkl
Scéna	Ludvík Žid
Zvuk	Josef Žid
Kostýmy	Martina Dašková
Světla	Jana Neumannová
Hudba	Codúmdal

Hraji

Milanové Pergerové otec a syn, Jan Kráčmer, František Novák, Ludvík Žid, Petr Malý, Martina Dašková, Miroslav Vorlík, Aleš Hanáček, Zbyněk Svoboda, Josef Tejkl

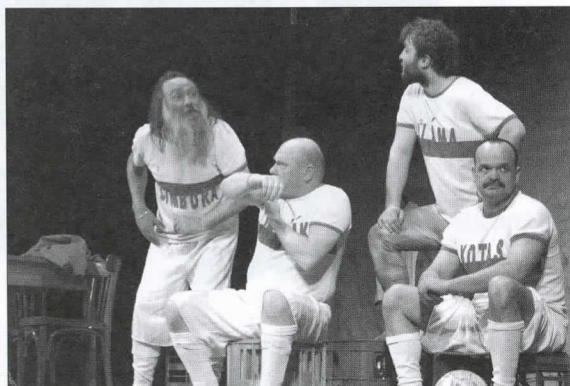
Pátek 19. května 2006 ve 14.30 hod.

Délka představení: 120 min. s přestávkou

Slovo o souboru

Historie tohoto „souboru jevištních existencí“ je teprve pětiletá (zal. 2002), leč intenzivní a bohatá. Vychází z autorské poetiky svého principála Josefa Tejkla, jež nalezla v kosteleckých naturščicích ideální představitele.

Černí šviháci inscenují texty povětšinou drsné a groteskní, pracující s hyperbolou a neoloajální k politickému klimatu. Jejich poetika v zásadě počítá s polemickým až kontroverzním přijetím; jejich estetika se nepohybuje pouze v oblasti znaménka +, začasté se záměrně potápí i k estetickým hodnotám záporným, čímž popuzuje salonní diváky, zároveň si však otvírá neobvyklé inscenační možnosti.

BÍLÍ ANDĚLÉ PIJÍ TESAVELU jsou čtvrtou inscenací souboru. První - AMATÉŘI, ověření Zlatým Aloisem 2003 - jsou stále na repertoáru (zatím 70 repríz), podobně jako ČILIMNÍK (2005 - zatím 25 repríz). Derniéry se koncem dubna 2006 dočkaly zatím pouze SOLNÝ SLOUPY (2004 - 35 repríz).

Donedávna ryze pánský ansámbl odráží stále rafinovanější nájezdy ženského živlu, jemuž se do poslední inscenace podařilo infiltrovat v oblasti světla, zvuku a striptýzu.

Černí šviháci svým naturelem inklinují k undergroundu a s oblibou čeří vody na přehlídkách oficiálních, paralelně i nezávislých (Lojzíkův Machov). Divadlo nepovažují za zábavu, ale za platformu sebevyjádření.

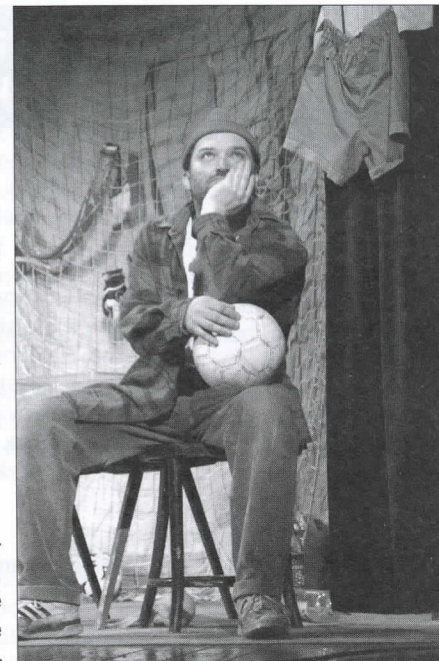
Slovo o hře

Venkovský kopáč ve čtvrté inscenaci Černých šviháků je ovšem vyzbrojen kopačkami, nikoli krumpáčem. Kopáč, to je v podorlické hantýrce Pan fotbalista, tvor, jehož druhy ve svých Mužích v offsidu tak dokonale zmapoval Mistr Karel.

Černí šviháci vůbec nepovažují za náhodu, že Mistrovo rodiště Rychnov nad Kněžnou dělí od jejich hnízda (Kostelce nad Orlicí) pouze několik pahorků cihlářské hlíny. Od Mistrova sarkastického zraku se však oddělení necítí ani těmi pahorky - a jejich hrdost nad tímto faktem nezná mezí.

Kmenový autor Černých šviháků Josef Tejkl opět vytěžil autentickou materii k inscenaci v nikotinových oblacích kosteleckých pajzlů, kde slavné fotbalisty rozeznával více po hmatu než zrakem. S nasazením vlastních jater setrval s místními velikány často do kuropění, což, zdá se, je pro špičkové sportovce ten pravý čas, aby náležitě zazpívali. Feministy určitě potěší citlivé vykreslení žen, pro Černé šviháky již příznáčné, vnímavější diváci nemohou pak nepostřehnout, že fotbal na rozdíl od politiky je hra. Ba dokonce (opět na rozdíl od politiky) hra, jež má svá pravidla. Chcete-li jinak - Bílí andělé povstali ze své malosti, aby v náručí Věčnosti prokázali svou velikost. Zatímco na té druhé straně barikády se demonstruje velikost, aby...

Dosti však příměří a paralel! BÍLÍ ANDĚLÉ PIJÍ TESAVELU opět nejsou určeni diváku salonnímu; vyžadují povahy otrlé, milovníky černého smíchu, přicházející na vlastní nebezpečí a nedožadující se puritánsky navrácení vstupného.

Divadelní studio mladých při Divadle Šumperk

Yasmina Reza OBRAZ

Překlad	Michal Lázňovský
Režie	Zdeněk Stejskal
Kostýmy	Hana Slavíková
Scéna	Zdeněk Stejskal
Text sleduje	Lucie Réblová
Zvuk	Petr Šimáček
Světla	Zdeněk Stejskal

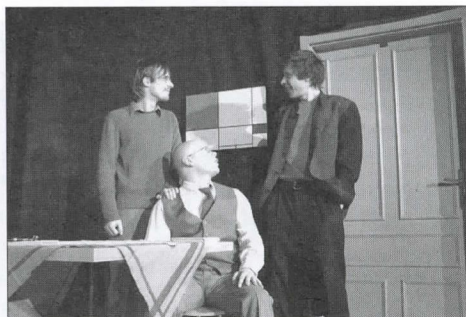
Osoby a obsazení

Marek	Alexandr Slankuš
Boris	Aleš Kauer
Ivan	Jiří Tyšlic
Hlas	Bohdana Pavlíková

Pátek 19. května 2006 ve 20 hod.
Délka představení 75 min.

Slovo o souboru

Divadelní studio mladých při Divadle Šumperk vzniklo v polovině roku 2004 odštěpením od šumperského ochotnického souboru Divadelní studio, které zaniklo a začalo se věnovat pouze dětskému dramatickému kroužku. Vše bylo zapříčiněno také tím, že Divadelnímu studiu Šumperk vypověděl Kulturní dům Šumperk smlouvu o pronájmu prostorů a nebylo možné nikde plně zkoušet. Díky Zdeňku Stejskalovi, který je členem hereckého souboru Divadla Šumperk, a navázáním na jeho dřívější spolupráci s Divadelním studiem se podařilo zachovat mladé osazenstvo zanikajícího souboru a vytvořit zatím ryze mladistvý soubor. Abychom se vyhnuli

zdlouhavým a komplikovaným zakládáním nového občanského sdružení, spojili jsme se s Divadlem Šumperk, které nám poskytuje veškeré prostory a stalo se naším statutárním zástupcem v právních záležitostech.

Náš herecký soubor tvoří šest stálých členů (3 ženy a 3 muži) a poté asi 5 až 8 studentů ze šumperských středních škol, kteří po maturitách odcházejí a nebo naopak přicházejí nástupem na školu. Věkový průměr se pohybuje kolem 25 let.

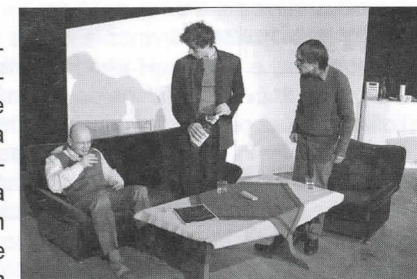
V této sestavě se nám podařilo nazkoušet hry Hrobka s vyhlídkou Normana Robbinse (tehdy ještě pod hlavičkou Divadelní studio Šumperk a v režii Zdeňka Stejskala), Rozmarný duch Nöela Cowarda (již pod Divadlem Šumperk v režii Zdeňka Stejskala), Ioni premiérovanou velmi úspěšnou a trochu netradiční inscenací Kdokoli od středověkého anonyma (režie Zdeněk Stejskal) a letošní sezónu zatím první hru Obraz od autorky Yasminy Rezy. V letošní sezóně ještě chystáme premiéru pohádky Pekelná hra pro zbytek našeho souboru.

Spolupráce s Divadlem Šumperk umožňuje členům našeho souboru statovat na profesionální scéně. Ze souboru se v loňském roce dostala naše herečka Lucie Polišínská dokonce na DAMU na obor činoherní herectví otevíraný Borisem Rösnerem.

Zdeněk Stejskal

Slovo o autorce a překladateli Yasmina Reza

Jedna z nejhranějších francouzských dramatických ve světě se narodila v roce 1959. Studovala na Sorbonně a posléze v divadelní škole Jacquese Lecoqa. Svou životní dráhu začínala jako herečka (vystupovala v mnoha hrách Molière, Marivaux, Guitryho). V roce 1987 napsala Rozhovory po pohřbu (Conversation apres un enterrement) a získala prestižní cenu Molière za nejlepší hru. Tím se začala její úspěšná dráha autorská, završená nejslavnější a nejhranější hrou Obraz (Art, 1994), která získala ocenění v téměř celém světě a byla přeložena do třiceti pěti jazyků. Z mnoha dalších úspěšných her jmenujme La Traversée de l'hiver (1989), Třikrát život (Trois fois la vie, 2000), a Španělská hra (Une piece espagnole; Cena Molière za nejlepší hru v roce 2004).

Michal Lázňovský

se narodil v Praze v roce 1947. Po maturitě studoval (1967-72) dějiny a teorii divadla na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. V letech 1972-75 byl odborným pracovníkem Divadelního ústavu v Praze, dále 1975-79 dramaturgem Severomoravského divadla v Šumperku, 1979-82 referentem v Pražském kulturním středisku a 1982-84 ve Svazu českých dramatických umělců, v roce 1984 se stal dramaturgem Realistického divadla Zdeňka Nejedlého (od 1992 Divadlo Labyrint) v Praze. Od roku 1992 je redaktorem v redakci zábavy Českého rozhlasu. Autor divadelních her (Dobrodružství, 1983; Podvojník, 1988; monodrama Nevím, 1992), rozhlasových her (Zahrádkáři, 1987; Dva nepravděpodobné příběhy, 1989; Golem, 1991; K vašim službám, 1993; Do Ameriky a zase zpátky, 1994) a televizních inscenací (Zlatý drak, 1985; Imaginární portrét, 1990; Divertimento, 1991; Okenice, 1993). Překládá divadelní hry z francouzštiny, některé ve spolupráci s manželkou Miloslavou Lázňovskou.

Divadelní spolek HANÁ při MěKS Vyškov

Vladimír Nabokov LOLITA

Autor předlohy

Vladimír Nabokov

Dramatizace

Kamila Přikrylová

Režie

Tomáš Dorazil, ml.

Pohybová spolupráce

Petra Šarhanová

Dramaturgie a výběr hudby

Vladimír Golda

Scéna a kostýmy

Tomiš Zedník

Světla

Přemysl Ševčík

Technická spolupráce

Ondřej Vašíček

V představení je použita hudba: The Delivery (Fabienne), Fever, History Of Love, Soo Dan So Samba (Elin), Moře (Daniel Fikejz, Elin Špidlová)

Osoby a obsazení:

Humbert

Lukáš Tvrďoch nebo

Tomáš Béza

Lolita

Petra Lorencová

Charlotta

Petra Bastlová

Quilty

Tomáš Béza nebo

Lukáš Tvrďoch

Sobota 20. května 2006 v 10 hod.

Délka představení 85 min.

Slovo o souboru:

Divadelní spolek HANÁ při Městském kulturním středisku ve Vyškově má již dlouholetou tradici. Byl založen v roce 1864. V současnosti se věnuje převážně klasické divadelní produkci, v jeho repertoáru převažuje komediální žánr a hudební divadlo, zejména klasický muzikál s živou hudbou. Na uváděné inscenaci LOLITA spolupracovala HANÁ s DIVADLEM BEZ STŘECHY (vznik v roce 2003), které je zřizováno rovněž MKS Vyškov a na jeho činnosti se podílí i Občanské sdružení THALIA. Tento soubor se zaměřuje na komorní divadlo a jeho dramaturgie vychází zejména z literárních předloh:

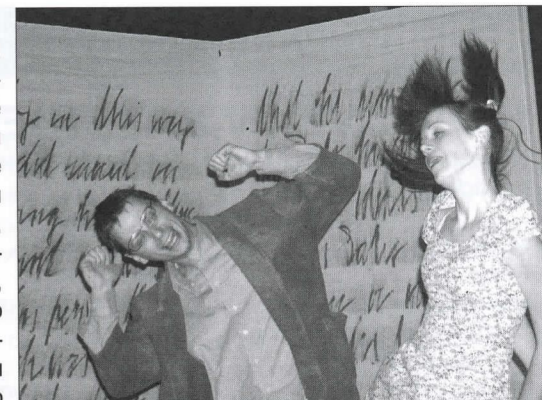
2003 - Romance pro křídlovku, 2005 - Lolita, 2006 - Té síly díl jsem já (Faust). V roce 2003 se vyškovské divadlo pokoušelo o FEMAD Poděbrady/Divadelní Třebíč s jazzovým muzikálem TRACYHO TYGR, na hodoniském Hobblíku získalo 1. doporučení (neproměnilo jej), o rok později se to již s 1. doporučením podařilo ROMANCI PRO KŘÍDLOVKU.

Slovo o hře

Příběh 33letého profesora Humberta milujícího „svou“ třináctiletou nymfíčku. Příběh třináctileté dívky Lolity, hledající lásku u 33letého muže. Příběhy, které se však nakonec míjejí. Nejen svou abnormalitou, ale, a to je smutné, nepochopením dívčí duše a křehkosti a jejím odvedením do světa, kterému nemůže rozumět. A to už je příběh dneška, příběh mnohých z nás. O síle umění, cestou hříšných her. „Lolita, světlo mého života, žár mých slabin. Můj hřích, má duše.“ . Nabokov

Lolita Vladimíra Nabokova mě vlastně sváděla už dlouho. Nejdříve jako pouhý efekt, pak jako literatura, nakonec jako hranice. Mistrně dokázala balancovat nad propastí, stát přesně na rozmezí umění a kýče, nadechovat se v momentě, kdy se hra literární mění v hru hříšnou a vydechovat, když je hřích prohlášen zpětně jen za hru. Samotné téma (vztah čtyřicetiletého a náctileté) by bez těchto autorových her a hrátek bylo velice plytké – i když se právě tady, v psychologii Humberta Humberta a „nepsychologii“ Dolores Hazeové skrývá zřejmě největší dramatický potenciál. Těžit však pouze v této uhelné sloji, když se v blízkosti nachází zlatý důl??? V jisté fázi mého seznamování se s Lolitou, jež ostatně trvá doposud a trvat bude věčně, jsem nabyl přesvědčení, že je nutné učinit inscenační pokus, divadelní pokus o Naši Lolitu. Právě ta hranice mezi hrou a hříchem, přesněji mezi hrou nevinnou a hrou hříšnou (upřímně, existují nevinné hry?) je tím, co mě nejvíc fascinovalo a inspirovalo. V naší inscenaci tak půjde hlavně o hledání těch míst, kde se kořeny – hra (prazákad živočišné existence) větví ve stromy nesoucí buďto jablka hříšná, nebo jablka.

Rádobydivadlo Klapý

HŘBITŮVEK V BALLYBEG

Na motivy divadelní hry Briana Friela Tanec na konci léta upravil Ladislav Valeš.
Poetická hra nejen o konci léta.

Překlad	Ota Ornest
Režie	Ladislav Valeš
Návrh scény a kostýmy	Kateřina Baranowska
Výroba scény, světlo, zvuk	Pavel Hurych
Choreografie	Michal Benda
Výběr hudby	Veronika Týcová
Text písně	Michal Horáček
Pěv	Rút Horáčková

Osoby a obsazení

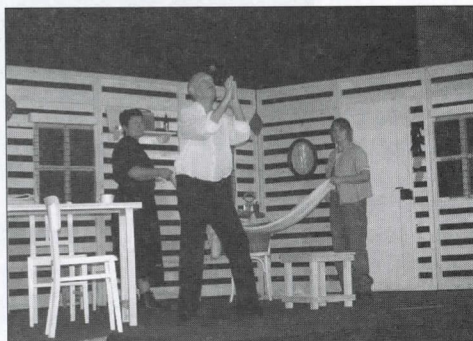
Kate	Eva Andělová
Maggie	Dana Cendrová
Rose	Liběna Štěpánová
Chris	Eva Frková
Agnes	Lenka Šťastná
Jack	Jaromír Holfeuer
Gerry	Lukáš Burda
Chlapec	Jan Kaška
Michael Evans	Ladislav Valeš
Dcerka	Bára Pokorná

Sobota 20. května 2006 ve 14.30 hod.

Délka představení 140 min.

Slovo o souboru

Rádobydivadlo slaví v letošním roce dvacet let své existence. Není to moc ani málo. V každém případě se nám mnohé podařilo - ať už se jedná o různé přehlídky nebo zahraniční zájezdy. Nejvíc si vážíme toho, že jsme to spolu vydrželi, že jsme na své cestě potkali mnoho milých a zajímavých lidí, a že se nám podařilo mnohé přesvědčit o poctivé práci v amatérském divadle.

Slovo o hře

Současný irský autor Brian Friel nás ve své slavné hře zavádí do malé vesnice chudého kraje Donegalu na konci léta roku 1936. Prostřednictvím vypravěče Michaela, který vzpomíná na své dětství, sledujeme osudy pěti osamělých, leč velmi vitálních a statečných sester – jeho maminky a čtyř tet.

Ženy, žijící společně ve svém domku, jsou svým naturelem velmi odlišné. Přesto, že jejich život je svízelný, spojuje je silné pouto soudržnosti a lásky. Po letech se do domácnosti vrací z Afriky jejich bratr Jack, původně katolický kněz, misionář, jenž pracoval dlouhé roky v osadě pro malomocné. Ukazuje se, že léty strávenými „mezi divochy“ zcela přijal jejich zvyky a víru.

Za nejmladší ze sester, svobodnou matkou Chris, tu a tam přijíždí na návštěvu „vášní-vý tanečník“ a fantasta Gerry, otec malého Michaela. Je těsně před válkou, do vesnice již vtrhla průmyslová revoluce a její důsledky na sebe nenechají dlouho čekat. Je čas sklizně, irské svátky Lughnasy, na kopcích hoří obětní ohně a doma se z rádia linou tóny taneční hudby...

Tanec prostupuje celým příběhem – ať už jako konkrétní fyzický projev, výraz souznění a komunikace nebo jako symbol svobody a životodárné síly. Hra je jedinečná postižením svérázného irského temperamentu a ducha kraje, ve kterém se mísí křesťanské mýty s přetrvávajícími pohanskými zvyky a rituály i zachycením atmosféry zdánlivě obyčejných chvil ze života této svérázné rodiny. Autor, který se inspiroval zážitky ze svého dětství, nám dává vzácnou možnost pocítit magickou vůni minulosti. Minulosti, kterou si člověk v sobě nese po celý život.

Divadelní soubor Tyl Rakovník

Zdeněk Jirotko - Adam Doležal SATURNIN

Dramatizace
Režie a scéna
Realizace scény
Světla

Adam Doležal
Jiří Suk
Jindřich Matuška
Jarda Kodeš ml.
František Mutinský
Vítá Pícl
Brass Band Rakovník
Štěpánka Rácová
Marie Zamazalová
Hana Pilíková
Dagmar Moutelíková
Jana Dvořáková
Hana Pilíková

Zvuk
Hudba
Výtvarno
Realizace kostýmů

Rekvizity
Text sleduje

Osoby a obsazení

Vypravěč
Saturnin
Slečna Barbora
Teta Kateřina
Milouš
Dr. Vlach
Dědeček
Zdravotní sestra
Saniťák
Trenér

Josef Štross
Adam Doležal
Marcela Škábová
Lída Strejcová
Ondra Lemon
Petr Čolič
Milan Lukeš
Jana Dvořáková
Pavel Polakovič
taky Pavel Polakovič

Sobota 20. května 2006 ve 20 hod.

Délka představení 95 min. s přestávkou

Slovo o souboru

První české divadlo v Rakovníku se hrálo už v roce 1812. Dne 28. září roku 1872 pak byla založena Divadelní ochotnická jednota Tyl.

A protože na dobré tradice se nemá zapomínat, předáváme si tu naši dodnes. Uvedli jsme 678 premiér a sehráli 2248 představení. Dvanáctkrát jsme stanuli na prknech Jiráskova Hronova. Máme tu čest být spolupředateli krajské přehlídky amatérských divadelních souborů Wintrův Rakovník a národní přehlídky amatérského

činoherního divadla pro děti POPELKA Rakovník.

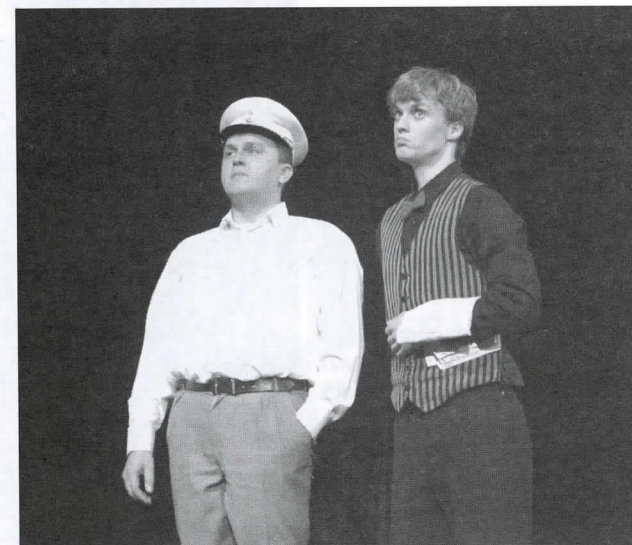
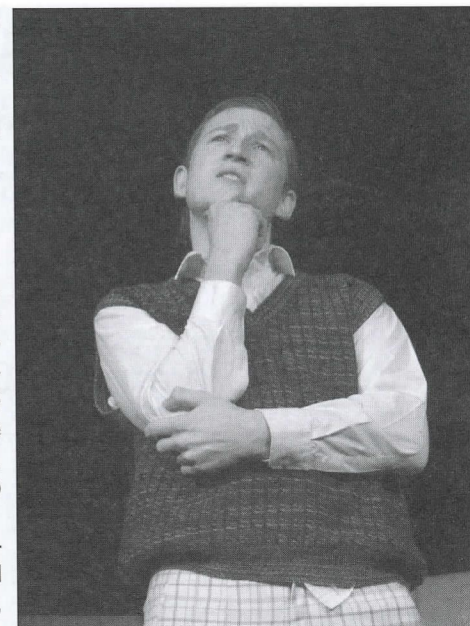
Na repertoáru máme inscenace: Z deníku kocoura Modroočka, Princ a chudšas, Kouzelná noc a Saturnin. Zkoušíme Šotkoviny Jana Šváchy s Janem Šváchou.

Slovo o hře

Co říká doktor Vlach?

Nejtrestuhodnější formou roztržitosti je, když se lidé zapomínají radovat ze života. Když přijímají královské dary osudu s přesvědčením, že je to samozřejmé. Probudí-li se ráno člověk zdrav a svěží v čisté posteli s vědomím, že za chvíli dostane teplou snídani, je to pádný důvod k tomu, aby vstal, a aby zazpíval píseň díky nebo napsal oslavnou báseň na krásu života.

Prožíváme-li delší dobu idylu, tvrdí doktor Vlach, přestaneme ji vnímat a osud by nám prokázal neocenitelnou službu, kdyby nás popadl za límec a vyhodil dočasné na mráz. Pak bychom nevzpomínali na to, že kamna trochu kouřila, nýbrž na to, že hrála. Je však rozumné bláhově věřit, že osud vše zařídí za nás? Jistě, že ne. Váš dobrý přítel, divadelní spolek Tyl Rakovník, se o vás postará a výše uvedené vám prokáže vlastním přičiněním.

Originální pohybové divadlo VESELÉ SKOKY Praha

NA HLAVU!

Scénář, režie a choreografie:

MARTIN PACEK, JANA VAŠÁKOVÁ, MIROSLAV HANUŠ

Neděle 21. května 2006 v 10 hod.

Délka představení 90 min.

Slovo o souboru:

Originální pohybové divadlo Veselé skoky

Divadelní soubor byl založen na počátku roku 2003. Choreograf a pedagog DAMU Martin Pacek dostal nápad založit profesionální taneční divadlo postavené na nápaditých a vtipných choreografiích a originálním humoru. Oslovil choreografku a kolegyni z DAMU Janu Vašákovou a herce a režiséra Miroslava Hanuše. Společně pak vytvořili libreto „Na hlavu!“ pro osm výjimečně pohybově nadaných herců (převážně absolventů herectví na pražské konzervatoři nebo DAMU).

MARTIN PACEK (1963)

Absolvent HAMU obor choreografie a režie, působil jako tanečník v Československém souboru písní a tanců. Jako choreograf spolupracuje s pražskými i mimopražskými divadly, především činoherními, ale i v opeře a operetě, filmu a televizi. Roku 1990 založil taneční divadlo BUFO. Nyní je vedoucím kabinetu pohybu na DAMU.

JANA VAŠÁKOVÁ (1962)

Absolventka taneční pedagogiky na HAMU, jako tanečnice prošla prací v televizi, filmu, externí spoluprací v Národním divadle. Věnuje se choreografii a pohybové spolupráci především na pražských divadelních scénách, ale i mimo Prahu v činohře, operetě a muzikálu. Vyučuje na DAMU jevištní pohyb, tanec a step.

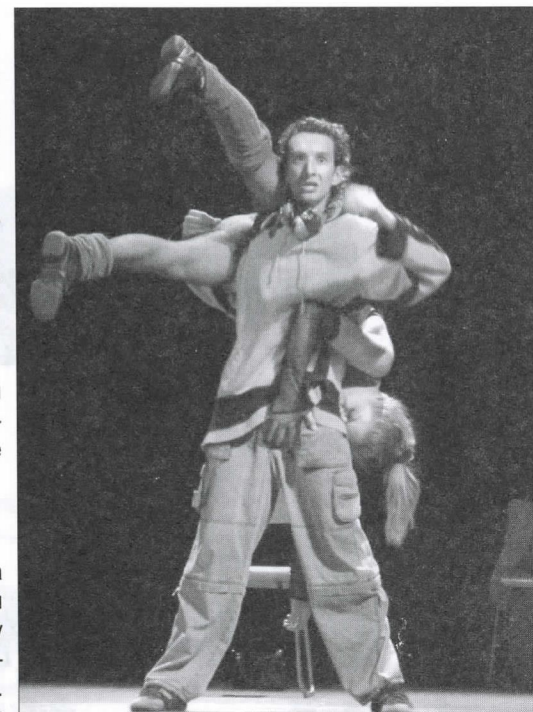
MIROSLAV HANUŠ (1963)

Absolvoval herectví na činoherní katedře DAMU, poté byl v angažmá ve Středočeském divadle Kladno, v Divadle Labyrint, nyní je hercem v Divadle v Dlouhé. Režirovat začal hrou Jiřího Suchého Jonáš a spol., dalšími režijními pracemi jsou například: Limonádový Joe, Lidožrouti, Šakalí léta, Kdekdo to rád horké. Je autorem několika úprav divadelních her a řady písňových textů.

Herecký soubor Veselých skoků tvoří 19 členů, kteří se v rolích alternují. Domovskou scénou souboru je Divadlo v Celetné.

Slovo o hře:

Osvěžující humorná podívaná „Na hlavu!“ je gejzírem tanečních skečů okořeněných špetkou ironie, něhy a jemné nadsázky. Taneční groteska o dvou obrazech a osmi hercích. Inspiračními zdroji tohoto projektu je komedie dell'arte, němá groteska, balet, folklór, pantomima, jazz, swing, step, Mr. Bean, Monty Python a vlastní sny.

nipos
artama

KVIZ TŘEBÍČ

Projekt uskutečněný za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR,
Středočeského kraje a Kraje Vysočina

FEMAD Poděbrady / Divadelní Třebíč

Vydalo Národní informační středisko pro kulturu - útvar ARTAMA Praha.
Grafická úprava, předtisková příprava a tisk: Tiskárna F-print, Krchleby 35, Nymburk
info@f-print.cz
Náklad 800 výtisků

Poznámky:

